

*Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr**Vstup*

1. Vy - vo - lil si a - poš - to - ly z lidských sy - nů Bo - ží syn

v dí - le spá - sy k slav - né ro - li: po - má - hat svět zba - vit vin.

I nás vo - láš, Je - zu Kris - te, a - by - chom ti věr - ně, čis - tě

ži - vo - tem svým slou - ži - li, s te - bou jít se sna - ži - li.

Před evangeliem

2. Slovo Boží uslyšeli,
símě pravdy odvěké;
s horlivostí pak je seli
v lány světa daleké.
I nám v jasném Božím hlase
světlo pravdy rozzíhá se;
chcem je v sobě uchovat
a dál světu zvěstovat.

Obětní průvod

3. Co jste byli, čím jste žili,
dílo své i domovy
pro Krista jste opustili,
k jeho službě hotovi.
Stonásob vám všechno vrátil
nekonečnou mzdou, již splatil
dělníkům své vinice
k slávě Boží Trojice.

Přijímání

4. Radosti svých apoštolů,
Beránku a Králi náš,
nám teď z obětního stolu
náruč lásky otvíráš.
Z našich duší sejmi viny,
z našich srdcí zaplaš stíny,
než nám krásu tváře své
zjevíš v záři nebeské.

5. Jak se tehdy srdce chvělo
v apoštolech úžasem,
když jim Pán dal svoje tělo
před smrtelným zápasem.
I nás nyní ve svátosti
tělem svým a krví hostí,
celý se nám věnuje,
s námi v nás se raduje.

Závěr

6. Proste za nás Mistra svého,
učitele našich cest,
ať se svatou vůlí jeho
vždy a rádi dáme vést;
ať v nás nikdy nezhasíná
světlo pravdy Boha Syna,
jenž nás volá za Otcem
s Duchem, víry průvodcem.

Před evangeliem

2. Slo-vo Bo-ží u - sly - še - li, sí - mě prav-dy od - vě - ké; s hor-li - vos - tí

pak je se - li v lá - ny svě - ta da - le - ké. I nám v jasném Bo-žím hla - se

světlo pravdy roz-ží - há se; chcem je v sobě u - chovat a dál svě - tu zvě - stovat.

Obětní průvod

3. Co jste by - li, čím jste ži - li, dí - lo své i do - mo - vy pro Kris - ta jste

o - pus - ti - li, k je ho službě ho - to - vi. Stoná - sob vám všechno vrátil ne - ko - nečnou

mzdou, jíž splá - til děl - ní - kům své vi - ni - ce k slá - vě Bo - ží Tro - ji - ce.

Přijímání

4. Ra-dos-ti svých a - po - što-lů, Be-rán-ku a Krá-li náš, nám teď z o-bět -

ní-ho sto-lu ná-ruč lás-ky ot-víráš. Z našich du-ší sej-mi vi-ny, z našich srd-cí

za-plaš stí-ny, než nám krá-su tvá-ře své zje-víš v zá-ři ne-bes-ké.

Přijímání 2

5. Jak se teh-dy srd-ce chvělo v a-po-štolech ú - ža-sem, když jim Pán dal

svo-je tě - lo před smr-tel-ným zá - pasem. I nás ny - ní ve svá-tos - ti

tě-lem svým a kr-ví hos-tí, ce-lý se nám vě-nu-je, s námi v nás se ra-du-je.

Závěr

6. Pro-ste za nás Mis-tra své-ho, u - či - te - le na-ších cest, ať se svatou

vů-lí je-ho vždy a rá-di dá-me vést; ať v nás ni-kdy nezha-sí-ná světlo pravdy

Bo-ha Sy-na, jenž nás vo - lá za Ot-cem s Duchem, ví - ry průvodcem.